

PREMIERĂ LA TEATRUL STELA POPESCU

(Daniela Caraman Fotea – 7 martie 2017)

Nici nu se putea o duminică mai frumoasă! Exclama la finalul baletului HARAP ALB, recenta premieră de la Palatul Național al Copiilor, o tânără mămică sub privirile aprobatoare ale copilașului ei, la rândul lui, foarte bucuros.

Prin acest spectacol am plonjat în timp... Se împlineau pe 1 martie, 180 de ani de la nașterea lui ION CREANGĂ, creatorul celebrei povești, la rândul ei, scrisă cu 140 de ani în urmă (1877). La Teatrul STELA POPESCU întâlnim, iată, subiecte reverberante din cultura românească (așa a gândit din totdeauna, Directorul fondator al instituției, SMARANDA OȚEANU BUNEA).

HARAP ALB nu este o poveste oarecare, deși subiectul este universal: feciorul de împărat are de învins numeroase piedici pentru a-și câștiga mireasa, și ea, prințesă. Subiectul propune nume de personaje, care și astăzi readuc zâmbet pe față bunicilor, părinților, îi amuză pe cei mici: Gerilă, Ochilă, Setilă, Flămânzilă (Fomilă), Păsări-Lăți-Lungilă...

Echipa coregrafică a teatrului, reductabilă, îi întruchipează cu umor și formă profesională de admirat: Alex Mălăeru, Silvia Marițiu, Andrew Lupu, Claudia Iagăr, Zoran Raici, desigur Harap alb – Andrei Dogaru, ocrotitoarea lui – Sf. Duminică, Mădălina Alis, Prințesa – Cristina Marin, Spânu – Octavian Iuga, Regina albinelor – Ana Mihai...

Vocea inconfundabilă a Stelei Popescu deschide cu frumoase cuvinte povestea condusă apoi din off de vocea caldă, prietenoasă a actorului Marian Marinescu, ghid prețios pentru articularea verbală a acțiunii.

Mai are acest balet-spectacol o virtute aparte, venită direct din bunul gust, priceperea, flerul Smarandei Oțeanu Bunea în a-și alege colaboratorii dintre proeminențele celor care dau culoare și valoare unei reprezentații: coagularea unei echipe de staruri! Scenografia – costumele (albinele sunt... gata să-și ia zborul!), decorul (care urcă și coboară, crează tridimensiuni), aparțin multipremiatei în internațional – Viorica Petrovici; iluminarea – Cornel Vladu; regia, coregrafia dar și coloana sonoră, Ștefan Soare. Asupra muzicii insist cu aplauze: colajul alăturând sonorități Vivaldi, Mozart agrementate de refrene din rock-pop (!), un evantai polistilistic realizat într-o incredibilă armonie, cu beneficiu solid asupra ritmului acaparator al acțiunii, concretizează un limbaj inedit, pe care l-aș numi un... esperanto al sunetului!! Reacția sălii, pe măsură: și pe parcursul baletului dar, mai ales la finalul însoțit de regrete și promisiuni de revenire; de altfel, au fost suplimentate spectacolele pe luna martie...

În foaierea teatrului, se filma; prin gestul sigur și eficient al Yvonei Cristescu, exemplu de profesionism dăruit cu pasiune, provenită din echipa de aur a televiziunii publice. Redactor erudit pe atunci, acum și cu tehnica filmărilor, a interviurilor (în regie proprie), ea asigură o perfectă promovare oricăror evenimente la care participă. Imagine a realizatorului total de televiziune, ar putea deschide o școală pe domeniu (atât de necesară peisajului video actual).

Și această premieră, se înscrie prin ansamblul componentelor sale în acea OLIMPIADĂ a artei, demarată benefic la Teatrul Stela Popescu.